THE INVISIBLE BATON

LIMEN 1

Fax Invisibilis

Avus meus nesciebat fore ut aliquis de eo aliquando scriberet.

Pater meus nesciebat fore ut aliquis aliquando significationem quorundam consiliorum eius quaereret.

Ego diu ne sciebam quidem fabulam ullam esse.

Putabam solos dies esse.

Dies ordinarios.

Dies transeundos.

Dies ex labore, difficultatibus, clientibus, oneribus, colloquiis telephonicis, itineribus, promissis servatis aliisque suspensis compositos.

Sicut milia milium hominum in mundo.

Magnae fabulae fere semper modo pravo narrantur.

A fine incipiunt.

Exitum monstrant.

Successum ostentant.

Vitam in lineam rectam convertunt quae necessario ab uno puncto ad aliud ducit.

Res vera non ita procedit.

Res vera est congeries transituum invisibilium.

Nemo videt momentum quo pater documentum tradit nec id sentit.

Nemo videt momentum quo filius id servare constituit.

Nemo videt momentum quo principium generationem unam transit et alteram quaerit.

Atqui illic ipsae nascuntur fabulae quae durant.

Non in luminibus.

In silentio.

Multos annos putavi vinculum inter tres generationes familiae meae et Gillette nihil esse nisi fortuitum professionis casum.

Societas.

Labor.

Curriculum.

Iter quale multa alia.

Deinde tempus facere coepit id quod optime scit facere.

Puncta coniunxit.

Res, quae cum accidunt solitariae videntur, inter se admovit.

Geometriam invisibilem exstruxit.

Et lente intellexi veram personam primariam non fuisse societatem.

Erat continuitas.

Nam nota mutari potest.

Mercatus mutari potest.

Merx mutari potest.

Etiam mundus mutari potest.

Sed exstant bona quae per omnia transeunt nec veniam petunt.

Disciplina.

Fides data.

Responsabilitas.

Dignitas qua labor suscipitur.

Sententia nomen proprium pluris valere quam munus proprium.

Haec in rationibus non apparent.

In vitae curriculis non comparent.

Titulos diariorum non pariunt.

Sed fundamenta invisibilia sunt quibus vita superstruitur.

Multos homines memini in itinere obvios.

Alios eximios.

Alios oblivioni datos.

Alios potentes.

Alios fragiles.

Annis labentibus rem unam animadverti.

Discrimina externa ingentia erant.

Discrimina interiora multo minora.

Quocumque ibam, in quacumque terra laborabam, semper viros feminasque inveniebam iisdem quaestionibus implicatos.

Quomodo promissum servandum.

Quomodo familia tuenda.

Quomodo iactura ferenda.

Quomodo stes cum cedere facilius sit.

Quomodo pergendum.

Semper et solum hoc.

Pergere.

Fortasse ideo haec fabula culturas diversas transire potest.

Non quia de societate loquitur.

Non quia de me loquitur.

Sed quia de re loquitur quam omnis homo agnoscit.

Hereditas.

Non pecuniaria.

Non materialis.

Invisibilis illa.

Illa quae ab homine ad hominem sine subscriptionibus transit.

Illa quam nullus tabellio confirmare potest.

Illa quae in consilio tempore difficili capto se ostendit.

In verbo servato.

In sacrificio accepto.

In abdicatione sine testibus facta.

Cum iunior eram, putabam finem esse pervenire.

Adipisci.

Expugnare.

Vincere.

Hodie non iam tam certus sum.

Hodie credo veram vitae mensuram aliam esse.

Quid manet cum strepitus desinit?

Quid superest cum tituli evanescunt?

Quid ambulare pergit cum homines iam non adsunt?

Responsum quod inveni simplex est.

Manet quod tradidimus.

Manet quod nescientes docuimus.

Manet modus quo alios tractavimus.

Manet id quod facti sumus.

Et manet sanguis.

Non sanguis corporeus.

Non sanguis cognationis.

Sanguis ut continuitas moralis.

Ut filum.

Ut necessitudo.

Ut memoria in itinere.

Ideo haec fabula non a merce incipit.

Non a nota incipit.

Ne ab homine quidem incipit.

A transitu incipit.

Fax tradita invisibilis quae per tempus transit.

Ab una generatione ad proximam.

De manu in manum.

De nomine in nomen.

Tres viri.

Tres aetates.

Tria itinera diversa.

Unum filum.

Tres laminae.

Unus sanguis.

Et cetera omnia postea veniunt.